

person og ejendom, som er nævnt i § 14. Men det er et snævert, veldefineret formål, som ikke kan bruges i den der meget brede betydning, som man kan læse ind i Enhedslistens forslag.

Endelig vil jeg sige, at jeg synes, justitsministerens eksempler på, hvor man tager på det med lempe, er gode. Vi behøver ikke kun at nævne de steder, hvor landbruget, som jo har ganske stærke organisationer, er sluppet nådigt fra at overtræde landets love. Det er selvfølgelig påfaldende, at de har lettere ved at slippe nådigt fra at overtræde disse, fordi de har en forholdsvis stærk forpost helt ind i Folketinget, ja, helt ind i ministeriet og regeringen.

Vi kunne også godt nævne en række eksempler, hvor mennesker faktisk bliver drevet til desperation, hvor vi har set enkeltpersoner, som er kommet i klemme over for myndighederne, og hvor de minsandten har god grund til at blive, ja, desperate. Der skal da for den sags skyld ikke være straffritagelse, men domstolene skal måske nok af os have at vide, at vi forstår altså godt, når der er en, der til sidst planter sig på socialkontoret og ikke vil gå ud, fordi det er dybt urimeligt, og hvor vi alle sammen godt kan se, at det er dybt urimeligt. Der kan vi måske bedre lave en henstilling herindefra ved at sige: Vær lidt mere opmærksom på det, for det er altså ikke altid, at myndighederne er lige fikse i deres omgang med tingene.

Jeg tror, at man kan finde en række byggesager og andre tilsvarende sager, hvor der faktisk har været grimme eksempler på, at man bagefter lovliggør, og hvor folk kan føle, at det her er altså på kanten af, hvad man anstændigvis kan gøre. Og dér synes jeg nok, at de ikke engang skal have en bøde, hvis de giver sig til at råbe gevaldigt op også med metoder, der ikke er på den helt rigtige side af loven. Det kan vi bruge det her forslag til, så derfor vil jeg sympatisk sige: Vi vil ikke støtte det, men vi vil meget gerne støtte de intentioner, jeg tror der er i forslaget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil sige, at også min samvittighed eller mistanke blev vakt med det meget lidt konkrete forslag, der er kommet fra Enhedslisten, og jeg er nok mere på linje med, hvad Venstres ordfører sagde; det var hans tanker om, hvad der lå bag lovforslaget, men det kan Enhedslistens ordfører jo selv komme op og redegøre for. Hvad er en klart ulovlig myndighedsbeslutning? Hvad er det for myndigheder, der træffer klart ulovlige beslutninger, og hvem skal vurde-

re det? Er det Enhedslistens medlemmer af Folketinget? Eller hvem er det?

Jeg medgiver gerne, at lovgiverne trækker utrolig mange beslutninger ned over hovedet på borgerne, som krænker borgernes frihedsrettigheder. Jeg tror, at der er flere og flere borgere, som føler, at nu kan det snart være nok. For at tage et aktuelt eksempel, så er det jo det rene idioti, at regeringspartierne endnu ikke har op hævet lukkeloven. Der er faktisk mange butiksindehavere, der er ved at forbyde sig imod loven, fordi man har en fuldstændig tåbelig lov, en lov, der bestemmer, hvornår butikker skal åbne og lukke, og hvilke varer der må sælges efter et bestemt tidspunkt.

Problemet med detailregulerede samfund er jo, at grænsen imellem, hvad der er lovligt og forbudt, bliver mere og mere udflydende. F.eks. har landbrug og fiskeri også med rette følt sig udsat for nogle overgreb fra myndighedernes side, som de nok efter manges mening også har reageret imod.

Der er ydermere en stor gruppe ældre mennesker, der igennem det sidste par år helt berettiget og med lidt provokerende midler har gjort opmærksom på deres meget urimelige vilkår og gjort ordene civil ulydighed til noget, som næsten alle kunne forstå og acceptere.

Når Fremskridtspartiet er uenig med Enhedslisten i det her forslag, så skyldes det nok en opfattelse fra vores side af, at i stedet for at lovliggøre ulovligheder, så bør politikerne i stedet for give borgerne større personlig frihed, færre restriktioner og færre love. Det burde Enhedslisten også medvirke til her i Folketinget. Samtidig frygter vi, at Enhedslisten dybest set vil gå så vidt at acceptere fysisk vold og hærværk for at nå deres mål, og det vil Fremskridtspartiet aldrig, aldrig acceptere, uanset hvad der skal opnås.

Men jeg er også enig i, at det meget lidt konkrete forslag fra Enhedslistens side gør, at Enhedslisten selv har bedt om de bemærkninger fra forskellige ordførere, som er kommet fra denne talerstol, og jeg synes, at Enhedslisten én gang for alle skulle afvise, at fysisk vold, hærværk, som det, vi for nylig så, er acceptabelt. Er det f.eks. Enhedslistens opfattelse, at fordi der ligger en McDonald burgerbar eller en bank, man ikke sympatiserer med, så skal det være lovligt at begå hærværk? Det her forslag er så lidt konkret, at man ikke med fornuften i behold kan støtte det.